

[Miljøministeren.]

ser havde også spørgsmålet om langtidscampering en fremtrædende plads.

På baggrund af denne bestemmelse er der i ministeriet udarbejdet et udkast til bekendtgørelse om campingpladser (campingreglement). Udkastet har været gennemdrøftet med friluftorganisationerne m. fl., senest ved en række møder i indeværende måned, og påregnes udsendt i den nærmeste fremtid.

Foruden bl. a. bestemmelser om varigheden af den tid, almindelige campingvogne og telte må være opstillet på en campingplads, indeholder udkastet bestemmelser om, at campingvogne skal være indregistrerede. Ved den sidstnævnte bestemmelse udelukkes de største campingvogne, dvs. f. eks. vogne, der er bredere end 2,5 m, fra de almindelige campingpladser.

Disse vogne, der kaldes „holiday caravans“ eller „mobile homes“, har det til fælles, at de i modsætning til almindelige vogne (touring caravans) ikke kan indregistreres efter en almindelig personbil og derfor ikke er forsynet med bremses, forstærket chassis og trafiklygter, hvilket igen medfører, at de kan sælges til en lavere pris pr. m² „vognareal“ end de almindelige campingvogne.

Som det fremgår af ovenstående, er disse uindregistrerbare campingvogne ikke særlig mobile — de må nærmest karakteriseres som flytbare sommerhuse, for „mobile homes“, vedkommende som flytbare helårshuse. Det er derfor meget tvivlsomt, om de naturligt hører hjemme på campingpladser. Det forhold, at de, en gang placeret på en campingplads, vanskeligt kan flyttes og derfor vil have tendens til at blive stående, betyder, at det er tvivlsomt, om man i sommerhuslovens forstand kan tale om camping (sommerhuslovens § 1, stk. 1, nr. 3).

Jeg er klar over, at den ferieform, der repræsenteres af disse store vogne, i flere henseender er attraktiv for en stor befolkningsgruppe, også fordi det kan være en billig ferieform.

Men de hensyn, jeg har nævnt ovenfor, og herunder specielt hensynet til omgæelse af sommerhusloven, må efter min opfattelse tages med i betragtning.

Muligheden for at indrette særlige pladser til opstilling af disse campingvogne har

længe været genstand for overvejelser i ministeriet. Ud over at rejse problemer af bl.a. bygningsmæssig og trafikal art, vil sådanne pladser, der må forventes drevet på udlejningsbasis, imidlertid rejse de samme problemer i relation til sommerhusloven som ved opstilling på campingpladser.

Jeg er bekendt med, at „mobile homes“ i flere af vore nabolande er blevet en stor succes. Men jeg er imidlertid også bekendt med de problemer, „mobile homes“-parker har givet, bl. a. fordi de kan udvikle sig til en art helårsslum.

I det udkast til reglement, der som nævnt vil blive udsendt i den nærmeste fremtid, har man fundet frem til en løsning, der for det første går ud på, at der ikke sker nogen ændring for de uindregistrerbare campingvogne, som allerede findes på lovligt godkendte og drevne pladser.

For nye campingpladser eller for endnu ikke godkendte pladser samt for godkendte pladser, der ønskes ændret eller udvidet, er der indføjet en bestemmelse, hvorefter campingvogne, som ikke kan indregistreres, men som er indført eller produceret i landet inden 1. januar 1975 og solgt inden 1. juni 1975, kan tillades anvendt på et nærmere angivet område af pladsen.

Med denne overgangsordning tilsigtes det at undgå at sætte forhandlere og købere i pludselige vanskeligheder.

Endvidere er det hensigten i perioden inden 1. juni 1975 at foretage en grundig undersøgelse af, hvorvidt og i givet fald under hvilke betingelser disse store vogne, som jo er et relativt nyt fænomen i Danmark, kan indpasses på campingpladserne, samt om der findes andre muligheder for en fornuftig anvendelse.

Af *Holten* (FP) til justitsministeren (8. august 1974):

„Vil ministeren lempe reglerne, således at også overvægtige kan adoptere udenlandske børn?“

(Spm. nr. 363).

Begrundelse.

Det er for mange ægtepar et stort ønske at kunne adoptere et barn, og da der findes et stort antal udenlandske børn, ofte forældreløse børn, der lever på sultegrænsen,